

تعیین میزان غلظت نیترات و نیتريت در نقاط مختلف تاسیسات آب آشامیدنی شهرستان بابل، ۱۳۹۱

عبدلایمان عمویی (PhD)^۱، هاجر طبری نیا (MSc)^۲، آسیه خلیل پور (MSc)^۳، حسین فرجی (MSc)^۴، علی اکبر محمدی (MSc)^{۵*}

۱- مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی بابل

۲- معاونت بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی بابل

۳- گروه مهندسی بهداشت محیط، دانشگاه علوم پزشکی بابل

۴- گروه مهندسی بهداشت محیط، دانشگاه علوم پزشکی نیشابور

دریافت: ۹۲/۱۰/۲۱ اصلاح: ۹۲/۱۲/۱۵ پذیرش: ۹۳/۵/۱۵

خلاصه

سابقه و هدف: نیترات و نیتريت از طریق مصرف کودهای شیمیایی، تخلیه فضولات حیوانی، فاضلاب انسانی و پساب تصفیه خانه‌های فاضلاب‌های شهری و صنعتی به منابع پذیرنده محیط زیست و آب‌های زیر زمینی وارد می‌شوند. نیترات عامل بیماری متهموگلوبینمیا (Methemoglobinemia) در نوزادان می‌باشد. هدف این مطالعه، تعیین غلظت نیترات و نیتريت آب در خطوط انتقال و نقاط مصرف مناطق روستایی و شهری شهرستان بابل می‌باشد.

مواد و روشها: این مطالعه مقطعی در سال ۱۳۹۱ در شهرستان بابل انجام گرفت. تعداد ۳۷۶ نمونه آب به صورت تصادفی در دو فصل تابستان و زمستان از خطوط انتقال و نقاط مصرف در مناطق مورد مطالعه اخذ گردید. غلظت نیترات و نیتريت با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر (Spectrophotometer) مدل DR ۵۰۰۰ از شرکت HACH در طول موج‌های ۵۷۰ و ۵۲۰ نانومتر تعیین و نتایج حاصل با استاندارد ملی کشور و رهنمود سازمان بهداشت جهانی مقایسه گردید.

یافته ها: غلظت نیترات و نیتريت آب مناطق روستایی، در خطوط انتقال $4/4 \pm 0/02$ و $0/04 \pm 0/02$ میلی‌گرم در لیتر و در نقاط مصرف $8/3 \pm 0/3$ و $0/035 \pm 0/03$ میلی‌گرم در لیتر و در نقاط شهری، در خطوط انتقال به ترتیب $8 \pm 1/5$ و $0/045 \pm 0/03$ میلی‌گرم در لیتر و در نقاط مصرف به ترتیب $8/8 \pm 3/7$ و $0/038 \pm 0/035$ میلی‌گرم در لیتر بود که این تفاوت‌ها تنها در مورد نیترات آب در خطوط انتقال و نقاط مصرف در مناطق روستایی معنی‌دار بود ($P=0/03$). میانگین نیترات و نیتريت به ترتیب در تابستان $6/7 \pm 1/9$ و $0/03 \pm 0/001$ میلی‌گرم در لیتر و در زمستان $9/4 \pm 3/9$ و $0/04 \pm 0/001$ میلی‌گرم در لیتر بود، که این اختلاف برای نیترات معنی‌دار بود ($P=0/014$).

نتیجه گیری: نتایج مطالعه نشان داد که حداکثر غلظت یون‌های نیترات و نیتريت در تمام نقاط تاسیسات آب شهری و روستایی مورد مطالعه در فصول تابستان و زمستان پایین‌تر از حدود مجاز آب آشامیدنی کشور و رهنمودهای سازمان بهداشت جهانی می‌باشد. با این وجود پایش مداوم بر میزان غلظت ترکیبات نیتروژن‌دار ورودی به منابع آب آشامیدنی به دلیل اثرات نامطلوب آنها بر سلامت انسان ضرورت دارد.

واژه های کلیدی: تاسیسات آب، آب آشامیدنی، نیترات، نیتريت.

مقدمه

پروتئین‌ها و اوره مشاهده می‌شود. نیتروژن معدنی به صورت آمونیاک، نیتريت و نیترات می‌باشند(۶). طی فرآیند آمونیفیکاسیون، نیتروژن آلی به آمونیاک و سپس در فرآیند نیتریفیکاسیون، آمونیاک به نیتريت و نیترات تبدیل می‌شود (۷). نیترات ترکیب نهایی حاصل از فرآیندهای تجزیه زیستی پسماندهای آلی در طبیعت است (۷و۸). این یون در اثر احیا به نیتريت و نیتروز اسیدها تبدیل شده و می‌تواند با آمین‌های آلی نوع اول و دوم، نیتروز آمین‌ها را تشکیل دهد (۹). سرطان زایی ترکیبات نیتروژن دار اخیر بر روی انسان به اثبات رسیده و اثرات مضر دیگری

ترکیبات نیتروژنه از راه های مختلف نظیر تخلیه و دفع فاضلاب‌ها، زباله‌های شهری و فضولات حیوانی و مصرف بی‌رویه کودهای شیمیایی نیتروژن‌دار در بخش کشاورزی به منابع آب وارد می‌شوند (۱). این ترکیبات به فرم‌های آلی و معدنی در محیط‌هایی نظیر خاک، آب و فاضلاب وجود دارند (۲). ترکیبات نیتروژن دار، بر حسب تغییرات در درجه اکسیداسیون شیمیایی و توسط میکرو ارگانیسم‌های گوناگون در محیط زیست، به یکدیگر تبدیل می‌شوند(۳-۵). نیتروژن آلی در انواعی از پروتئین‌های جانوری و گیاهی، لیپو پروتئین‌ها، گلیکو

این مقاله حاصل طرح تحقیقاتی به شماره ۹۰۳۰۸۷ دانشگاه علوم پزشکی بابل می‌باشد.

* مسئول مقاله: علی اکبر محمدی

آدرس: نیشابور، خیابان رازی، دانشگاه علوم پزشکی نیشابور، گروه مهندسی بهداشت محیط. تلفن: ۰۵۱-۴۳۳۶۶۱۰

نیترا در آب آشامیدنی، نیترا در ادرا و شیوع گاستریت آنرو فیک ارتباط معنی دار دارد، ولی مطالعات اپیدمیولوژیک چنین ارتباطی را تایید نکرده است (۲۵). اگرچه تحقیقات زیادی در زمینه میزان غلظت نیترا و نیتريت در منابع تامین و استخراج آب نظیر چاهها و چشمهها انجام شده است، اما در خصوص بررسی غلظت نیترا و نیتريت در خطوط انتقال و به ویژه در نقاط مصرف آب آشامیدنی مطالعات زیادی در دنیا انجام نگرفته است.

شهرستان بابل در مرکز استان مازندران با وسعت بیش از ۱۵۷۸ کیلومتر مربع و دارای ۶ بخش و ۸ شهر و بیش از ۵۱۰ روستا می باشد. جمعیت شهری آن ۲۵۴ هزار نفر و جمعیت روستایی آن بالغ بر ۲۵۰ هزار نفر می باشد. این شهرستان در طول جغرافیایی ۳۳ درجه و ۵۲ دقیقه تا ۴۳ درجه و ۵۱ دقیقه و عرض ۴۰ درجه و ۳۶ دقیقه تا ۳۶ درجه و ۳۵ دقیقه واقع است (۲۶). هدف از این مطالعه، بررسی میزان غلظت نیترا و نیتريت آب آشامیدنی موجود در خطوط انتقال و نقاط مصرف در مناطق شهری و روستایی شهرستان بابل در سال ۱۳۹۱ می باشد.

مواد و روشها

این مطالعه مقطعی به منظور بررسی میزان غلظت نیترا و نیتريت آب آشامیدنی موجود در تاسیسات مختلف به ویژه در خطوط انتقال و نقاط مصرف آب شرب در مناطق شهری و روستایی شهرستان بابل در سال ۱۳۹۱ انجام گرفت. آب آشامیدنی مورد مصرف شهر بابل از ۲۰ حلقه چاههای واقع در شهر آمل و برای مناطق روستایی از ۴۵ حلقه چاه (به صورت چاههای تک روستایی یا مجتمع آب رسانی) تامین می گردد.

جهت نمونه برداری از بطریهای پلی اتیلنی به حجم ۱۰۰۰ میلی لیتر استفاده گردید. ۳۷۶ نمونه آب به صورت تصادفی جهت اندازه گیری غلظت نیترا و نیتريت آب از خطوط انتقال و نقاط مصرف مناطق شهری و روستایی شهرستان بابل در دو فصل تابستان و زمستان برداشت گردید. از این تعداد ۴۸ نمونه از خط انتقال شهری (۲۴ نمونه در تابستان و ۲۴ نمونه در فصل زمستان) و ۴۸ نمونه از خط انتقال روستایی و تعداد ۲۰۸ نمونه از نقاط مصرف (۱۰۴ نمونه در فصل تابستان و ۱۰۴ نمونه در فصل زمستان) و ۷۲ نمونه از نقاط مصرف در روستاها (۳۶ نمونه در فصل تابستان و ۳۶ نمونه در فصل زمستان) اخذ گردید (نمودار ۱). پس از نمونه برداری، ۲ میلی لیتر اسیدسولفوریک غلیظ به عنوان ماده نگهدارنده جهت جلوگیری از انجام سایر واکنشهای احتمالی به نمونه اضافه گردید. نمونهها تحت شرایط استاندارد، در محیط تاریک و زنجیره سرد، حداکثر ظرف مدت ۶ ساعت به آزمایشگاه شیمی آب و فاضلاب گروه بهداشت محیط دانشکده پیراپزشکی دانشگاه علوم پزشکی بابل ارسال و همان روز و یا با حفظ زنجیره سرما حداکثر بعد از ۲۴ ساعت مورد آزمایش قرار گرفت.

جهت اندازه گیری مقادیر نیترا و نیتريت از روش فتومتر موراء بنفش و دستگاه اسپکتروفتومتر مدل DR ۵۰۰۰ ساخت شرکت HACH به ترتیب در طول موجهای ۵۷۰ و ۵۲۰ نانومتر استفاده گردید. در هر دو حالت به منظور استاندارد کردن دستگاه از نمونه شاهد حاوی آب نمونه و فاقد هر گونه معرف استفاده شد، به طوریکه ابتدا دستگاه را با قرار دادن سل حاوی ۲۵ میلی لیتر از نمونه آب، روی عدد صفر تنظیم، سپس سل حاوی ۲۵ میلی لیتر از نمونه آب به همراه معرف مربوطه در دستگاه قرار داده شد. سپس میزان نیترا و نیتريت بر حسب نیتروژن قرائت گردید. در مورد یون نیترا عدد قرائت شده بر حسب

نظیر هیپر بلاری قشر فوق کلیوی و نئوپلازی معده را دارا می باشد (۱۱ و ۱۰). نیترا به تنهایی غیرسمی است، اما به دلیل برخورداری از فعالیت های متابولیسمی گوناگون، اثرات مختلفی را بر سلامت انسان برجای می گذارد (۱۳ و ۱۲). خطر اولیه نیترا در آبهای آشامیدنی زمانی اتفاق می افتد که در دستگاه گوارش و معده نوزادان به علت قلیایی بودن pH، نیترا به نیتريت احیا گردد. سپس نیتريت باعث اکسید شدن آهن موجود در هموگلوبین گلوبول های قرمز شده و در نهایت از حمل و انتقال اکسیژن به بافت و سلول های بدن جلوگیری می شود. به این عارضه متهموگلوبینمیا (Methaemoglobinemia) گویند (۱۶-۱۴). میزان متهموگلوبین در بدن معمولاً بین یک الی ۳ درصد است، ولی زمانی که بیش از ۱۰ درصد باشد، از نظر بالینی اهمیت پیدا کرده و در این صورت نوزادان شیرخوار در معرض خطر بیشتری قرار می گیرند (۱۰).

در نوزادان وقوع این حالت موجب کبودی بدن و در صورت عدم درمان به موقع منجر به مرگ می گردد (۱۷). از آنجا که کودکان حساس ترین افراد به عوارض نیترا هستند، استانداردهای نیترا در آب آشامیدنی به منظور حفاظت کودکان در برابر این بیماری وضع شده است (۲). سازمان بهداشت جهانی، حد مجاز نیترا و نیتريت آب شرب را بر حسب نیتروژن به ترتیب ۱۰ و ۱ میلی گرم در لیتر و بر حسب نیترا و نیتريت به ترتیب ۵۰ و ۳ میلی گرم در لیتر توصیه نموده است (۱۷ و ۱۴).

در بررسی Amouei و همکاران در خصوص میزان نیترا و نیتريت در آبهای بطری شده شهر بابل، در تمام نمونه ها میزان این آنیون ها از حد مجاز کمتر بوده است (۱۸). در تحقیق Eslami و همکاران، روند تغییرات ۵ ساله غلظت نیترا در آبهای زیرزمینی شهر زنجان به صورت افزایشی و در مورد نیتريت به صورت کاهش گزارش شد (۱۹).

در مطالعه Frans در زمینه روند ۱۰ ساله تغییرات غلظت نیترا در آبهای زیرزمینی منطقه کلمبیای مرکزی از ایالت واشینگتن، میزان این آنیون روندی کاهش داشته که دلیل این کاهش، اجرای طرح جامع مدیریت کنترل آلودگی منابع آب در منطقه مورد نظر ذکر شده است (۲۰). در پژوهش Reddy و همکاران در خصوص ارزیابی آلودگی نیترا در آبهای زیرزمینی در منطقه Anatapur هندوستان، ۶۵ درصد از نمونه های آب در فصل پر باران و ۴۵ درصد نمونه ها در فصل کم باران دارای نیترا بیش از حد مجاز بوده اند (۲۱). در بررسی Heydari Kouchi و همکاران، در زمینه تاثیر میزان بارندگی سالیانه بر غلظت نیترا آب آشامیدنی شهرستان فسا، بیشترین میزان نیترا آب در فصل تابستان و کمترین آن در فصل زمستان و عمدتاً در چاههای کم عمق گزارش گردیده است (۲۲).

در مطالعه Jamalludin و همکاران، در خصوص ارزیابی خطرات ناشی از آلودگی نیترا در آب زیرزمینی مناطق مسکونی اطراف زمین های کشاورزی در منطقه Bachok Kelantan کشور مالزی، میزان نیترا در آب آشامیدنی منطقه مورد نظر کمتر از ۱۰ میلی گرم در لیتر بر حسب نیتروژن و میزان تخمین خطر سلامت برای ساکنین مزبور در حد قابل قبول گزارش گردید (۲۳). در تحقیق Semnani و همکاران در خصوص تاثیر میزان نیترا و نیتريت آب آشامیدنی مناطق شهری استان گلستان در بروز سرطان های مری و معده نشان داده شد، که افزایش میزان نیترا آب شرب با بالا رفتن میزان بروز سرطان مری همبستگی مثبت، اما با افزایش سرطان معده هیچ گونه همبستگی نداشته است (۲۴). بر اساس گزارش های برخی از محققان، میزان شیوع سرطان معده با غلظت

ترتیب ۰/۱۴ و ۰/۰۱ میلی گرم در لیتر مربوط به امیرکلا و منطقه قاضی کتی بابل و میانگین 0.02 ± 0.04 میلی گرم در لیتر و در فصل زمستان حداکثر و حداقل به ترتیب ۰/۱ و ۰/۰۱ میلی گرم در لیتر مربوط به مناطق باغ فردوس و زینبیه و میانگین 0.03 ± 0.035 بدست آمد. بین میانگین میزان نیترات و نیتريت آب شرب در خطوط انتقال و نقاط مصرف در یک فصل تفاوت معنی داری وجود نداشت. اما این اختلاف در بین میانگین غلظت نیترات آب در خطوط انتقال و نقاط مصرف در مقایسه بین دو فصل تابستان و زمستان معنی دار می باشد ($p=0.014$).

همچنین بین میانگین میزان نیتريت آب در خطوط انتقال و نقاط مصرف در فصول تابستان و زمستان اختلاف معنی دار مشاهده نشد. در این پژوهش، مجموع نسبت غلظت نیترات و نیتريت (NO_2 و NO_3) بر اساس توصیه سازمان بهداشت جهانی رهنمونی آنها ($G_v NO_2$ و $G_v NO_3$) در آب شرب تمام مناطق شهری در خطوط انتقال و نقاط مصرف پایین تر از ۱ بوده است (جدول ۱).

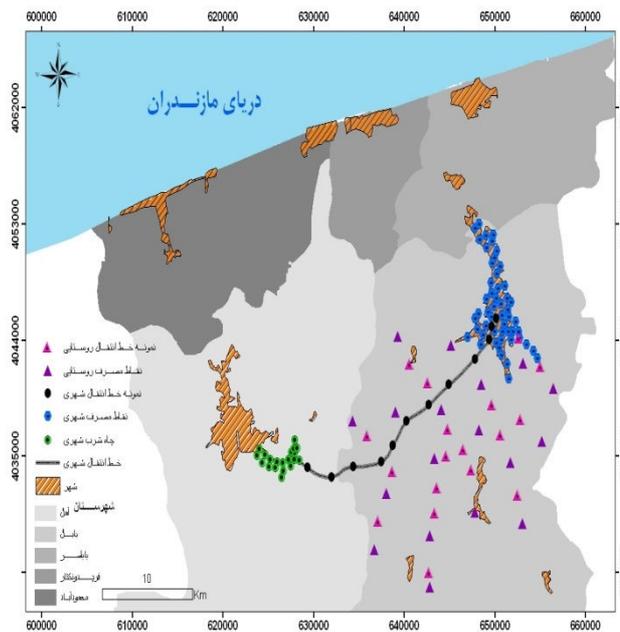
میزان نیترات و نیتريت در آب آشامیدنی موجود در خطوط انتقال و نقاط

مصرف در مناطق روستایی: حداکثر و حداقل نیترات در خطوط انتقال آب شرب در تابستان به ترتیب ۷/۴ و ۱/۸ میلی گرم در لیتر مربوط به روستاهای اطاقسرا و قائمیه و میانگین 4.5 ± 2.2 میلی گرم در لیتر و حداکثر و حداقل نیترات در خطوط انتقال آب شرب در زمستان به ترتیب ۹/۴ و ۰/۷ میلی گرم در لیتر مربوط به روستاهای صورت و تهمتن کلا و میانگین 4.3 ± 3.1 میلی گرم در لیتر بدست آمد. حداکثر و حداقل نیترات در نقاط مصرف در تابستان به ترتیب ۱۴/۳ و ۱/۱ میلی گرم در لیتر مربوط به روستاهای اطاقسرا و روستای زاهدکلا و میانگین 5.2 ± 3.7 و حداکثر و حداقل نیترات در نقاط مصرف در زمستان به ترتیب 2.0 ± 1.2 و 1.4 ± 0.8 میلی گرم در لیتر مربوط به روستاهای صورت و پوست کلا و میانگین 1.4 ± 0.8 میلی گرم در لیتر بدست آمد.

در خطوط انتقال آب شرب در فصل تابستان میانگین نیتريت 0.1 ± 0.05 و حداکثر و حداقل به ترتیب ۰/۰۲ و ۰/۰۰۱ میلی گرم در لیتر مربوط به روستاهای صورت و قائمیه و در فصل زمستان میانگین نیتريت 0.03 ± 0.05 و حداکثر و حداقل به ترتیب ۰/۲۲ و ۰/۰۱ میلی گرم در لیتر مربوط به روستاهای هریکنده و خطیب کلا بوده است. حداکثر و حداقل نیتريت در نقاط مصرف در تابستان به ترتیب ۱۴/۳ و ۰/۱۴ میلی گرم در لیتر مربوط به روستاهای درازکلا و کلپودشت و میانگین 0.02 ± 0.03 میلی گرم در لیتر و در فصل زمستان حداکثر و حداقل به ترتیب ۰/۱ و ۰/۰۱ میلی گرم در لیتر مربوط به روستاهای ترک محله و تهمتن کلا و میانگین 0.01 ± 0.03 بدست آمد.

آنالیز آماری با نرم افزار SPSS، بین میانگین میزان نیترات آب شرب نقاط مصرف در فصول تابستان و زمستان اختلاف معنی داری بود ($p=0.012$). همچنین بین میانگین میزان نیترات آب شرب در نقاط مصرف و خطوط انتقال در فصل زمستان اختلاف آماری معنی داری وجود داشت ($p=0.01$). اگرچه تفاوت بین میانگین میزان نیتريت آب نقاط مصرف در فصول تابستان و زمستان از لحاظ آماری معنی دار نبود، اما این اختلاف در خطوط انتقال آب معنی دار بوده است ($p=0.03$). در این پژوهش، میزان شاخص $\frac{C_{NO_2}}{G_v NO_2} + \frac{C_{NO_3}}{G_v NO_3}$ در آب شرب تمام مناطق روستایی در خطوط انتقال و نقاط مصرف پایین تر از ۱ بوده است (جدول ۲).

نیترژن را در عدد ۴/۴ ضرب کرده تا بر حسب واحد نیترات و برای یون نیتريت عدد قرائت شده را در عدد ۳/۳ ضرب کرده تا بر حسب واحد نیتريت تبدیل شوند. سپس نتایج حاصل از آزمایش های انجام شده با مقادیر رهنمودی سازمان بهداشت جهانی مقایسه گردید (۲). همچنین شاخص اخیر سازمان بهداشت جهانی به صورت نسبت مجموع غلظت اندازه گیری شده نیترات و نیتريت به مجموع مقدار توصیه شده مورد قضاوت قرار گرفت. جهت تجزیه و تحلیل داده های جمع آوری شده، مقایسه میانگین ها و انحراف معیار از آزمون آماری One-way anova در نرم افزار SPSS نسخه ۱۹ استفاده و $p < 0.05$ معنی دار در نظر گرفته شد.

نمودار ۱. نقاط مختلف نمونه برداری در مطالعه حاضر

یافته ها

میزان نیترات و نیتريت آب آشامیدنی در خطوط انتقال و نقاط مصرف در

مناطق شهری: حداکثر و حداقل نیترات در خطوط انتقال آب شرب در تابستان به ترتیب ۸/۴ و ۴/۸ میلی گرم در لیتر مربوط به مناطق سرپل و بهاران بابل و به طور میانگین 6.4 ± 1.2 میلی گرم در لیتر، و حداکثر و حداقل نیترات در خطوط انتقال آب شرب در زمستان ۱۱/۴ و ۷/۵ میلی گرم در لیتر به ترتیب مربوط به مناطق زینبیه و شهید ذاکریان و میانگین 9.6 ± 1.7 میلی گرم در لیتر بدست آمد. حداکثر و حداقل نیترات در نقاط مصرف در تابستان به ترتیب ۲۳/۳ و ۱/۱ میلی گرم در لیتر مربوط به امیرکلا و منطقه بهاران بابل و به طور میانگین 7.8 ± 4.2 و حداکثر و حداقل نیترات در نقاط مصرف در زمستان به ترتیب ۲/۰۷ و ۵/۵ میلی گرم در لیتر مربوط به مناطق زینبیه و شهید ذاکریان و میانگین 9.7 ± 3.1 میلی گرم در لیتر بدست آمد.

در خطوط انتقال آب شرب در فصل تابستان، میانگین نیتريت 0.05 ± 0.03 و حداکثر و حداقل به ترتیب ۰/۰۲ و ۰/۰۰۱ میلی گرم در لیتر مربوط به مناطق شش پل و سرپل و در فصل زمستان، میانگین نیتريت 0.04 ± 0.01 ، حداکثر و حداقل به ترتیب ۰/۲۲ و ۰/۰۱ میلی گرم در لیتر مربوط به بیمارستان فاطمه الزهرا و منطقه سرپل بوده است. حداکثر و حداقل نیتريت در نقاط مصرف در تابستان به

جدول ۱. میانگین غلظت نیترات و نیتريت در آب آشاميدنی مناطق شهری

مقادير اندازه گيري شده نيترات و نيتریت بر اساس رهنمود ^a WHO		خطوط انتقال Mean±SD		نقاط مصرف Mean±SD		محل نمونه برداری
خطوط انتقال	نقاط مصرف	نيتریت (mg/l)	نيترات (mg/l)	نيتریت (mg/l)	نيترات (mg/l)	زمان نمونه برداری
۰/۱۵	۰/۱۷	۰/۰۵±۰/۰۳	۶/۴±۱/۲	۰/۰۴±۰/۰۲	۷/۸±۴/۲	فصل تابستان
۰/۲	۰/۲	۰/۰۴±۰/۰۱	۹/۶±۱/۷	۰/۰۳۵±۰/۰۳	۹/۷±۳/۱	فصل زمستان
۰/۱۸	۰/۱۹	۰/۰۴۵±۰/۰۵۵	۸±۱/۵	۰/۰۳۸±۰/۰۳۵	۸/۸±۳/۷	میانگین
-----	-----	p=۰/۰۲۱	p=۰/۰۱۴	p=۰/۰۳	p=۰/۰۲۱	سطح معنی داری ۹۵ درصد
≤۱	≤۱	۳	۵۰	۳	۵۰	استاندارد ملی آب کشور

a. WHO= World Health Organization b. C = Concentration c. G v = Guideline value

جدول ۲. میانگین غلظت نیترات و نیتريت در آب آشاميدنی مناطق روستایی

مقادير اندازه گيري شده نيترات و نيتریت بر اساس رهنمود WHO		خطوط انتقال Mean±SD		نقاط مصرف Mean±SD		محل نمونه برداری
خطوط انتقال	نقاط مصرف	نيتریت (mg/l)	نيترات (mg/l)	نيتریت (mg/l)	نيترات (mg/l)	زمان نمونه برداری
۰/۰۹	۰/۱۱	۰/۰۱±۰/۰۰۵	۴/۵±۲/۲	۰/۰۳±۰/۰۲	۵/۲±۳/۷	فصل تابستان
۰/۱۱	۰/۲۴	۰/۰۵±۰/۰۳	۴/۳±۳/۱	۰/۰۳±۰/۰۱	۱۱/۴±۶/۸	فصل زمستان
۰/۱	۰/۱۸	۰/۰۴۲±۰/۰۲	۴/۴±۲/۷	۰/۰۳۵±۰/۰۳	۸/۳±۵/۳	میانگین
-----	-----	p=۰/۰۳	p=۰/۰۳	p=۰/۰۵	p=۰/۰۱۲	سطح معنی داری ۹۵ درصد
≤۱	≤۱	۳	۵۰	۳	۵۰	استاندارد ملی آب کشور

بحث و نتیجه گیری

شهرستان زاهدان در زمستان ۱۳۸۷ به ترتیب ۱۰/۴ و ۰/۱۷ میلی گرم در لیتر و در بهار ۱۳۸۸ برابر ۲۰/۱ و ۰/۱۴ میلی گرم در لیتر به دست آمد که بین میزان نیترات و نیتريت در زمستان و بهار اختلاف معنی داری وجود داشته و با یافته‌های مطالعه حاضر همخوانی دارد (۲۷).

در مطالعه Shams و همکاران در خصوص غلظت نیترات و فلوراید در شبکه های آب شرب شهر طبس، نتایج حاکی از آن است که غلظت متوسط نیترات در فصل تابستان ۳/۲۵ میلی گرم در لیتر و در فصل زمستان ۲/۹ میلی گرم در لیتر بوده است (۲۸) که با یافته‌های تحقیق حاضر مغایرت دارد. در مطالعه Yousefi و همکاران میانگین، بیشینه و کمینه میزان غلظت نیترات آب‌های زیرزمینی مناطق روستایی و کشاورزی شهرستان امل، به ترتیب ۹/۷، ۲۰/۷ و ۱/۳ میلی گرم در لیتر و کمتر از استاندارد ملی ایران گزارش گردید (۲۹) که در تحقیق حاضر نیز میزان غلظت نیترات در تمام موارد در خطوط انتقال و مصرف مناطق روستایی پایین‌تر از استاندارد ملی و سازمان بهداشت جهانی بوده است. افزایش میزان غلظت نیترات به دلیل استفاده از کودهای کشاورزی در بخش بابل کنار افزایش می‌یابد. علت افزایش غلظت نیترات آب در مناطق روستایی، قرار گرفتن چاه‌های آب شرب در پایین دست زمین‌های کشاورزی، گسترش زیاد فعالیت‌های کشاورزی و نیز ورود فاضلاب های روستایی و صنعتی به منابع آب زیرزمینی

بر اساس نتایج این تحقیق مشخص گردید که میانگین غلظت نیترات آب شرب در خطوط انتقال و نقاط مصرف در مناطق شهری به ترتیب ۸±۱/۵ و ۸/۳±۳/۳ میلی گرم در لیتر و در مناطق روستایی به ترتیب ۴/۴±۲/۷ و ۴/۳±۵/۳ میلی گرم در لیتر می باشد. همچنین میزان نیترات و نیتريت آب آشاميدنی در تمام نمونه‌های اخذ شده از خطوط انتقال و نقاط مصرف بر اساس شاخص $\left(\frac{C_{NO3}}{Gv_{NO3}} + \frac{C_{NO2}}{Gv_{NO2}}\right)$ کمتر از ۱ بوده است. بر اساس رهنمود اخیر سازمان بهداشت جهانی، شاخص مهم در ارزیابی کیفیت آب آشاميدنی بر حسب میزان نیترات و نیتريت، بررسی همزمان نسبت غلظت نیترات و نیتريت به حد توصیه شده این یون‌ها در آب شرب می‌باشد. در این رهنمود میزان شاخص $\frac{C_{NO3}}{Gv_{NO3}} + \frac{C_{NO2}}{Gv_{NO2}}$ باید برابر یا کمتر از ۱ باشد (۲).

بر اساس یافته‌های این تحقیق، میانگین غلظت نیترات در منابع آب شرب شهری و روستایی در طی فصول تابستان و زمستان متفاوت می‌باشد. بین میانگین نیترات آب شرب نقاط مصرف در فصول تابستان و زمستان ارتباط معنی داری وجود دارد که احتمالاً به دلیل مصرف کودهای شیمیایی در فصل کشاورزی و پرورش دام در منازل، دفع غیر بهداشتی فاضلاب، رعایت نکردن حریم بهداشتی چاه‌ها و ریختن زباله در اطراف منازل می‌باشد. در تحقیق Bazrafshan و همکاران، میانگین غلظت نیترات و نیتريت بر حسب نیترات در روستاهای

مجاز و استاندارد ملی کشور و رهنمودهای سازمان بهداشت جهانی بوده است. در مطالعه Babiker و همکاران، در منطقه ناسونو ژاپن مشخص شد که کیفیت آب زیر زمینی از شمال غربی به جنوب شرقی بر حسب کاهش عمق آب چاه ها، افزایش ورود کود از زمین‌های کشاورزی و افزایش تراکم جمعیت کاهش می‌یابد. در فصل زمستان به علت استفاده از کودهای کشاورزی در زمین‌های باغی، میزان نیترات آب مجدداً در بعضی از چاه‌ها افزایش می‌یابد (۳۵). در مطالعه Nikolaidis و همکاران، مشخص شد که میزان آلودگی آب به نیترات در مناطق کشاورزی مورد استفاده از کودهای شیمیایی بیش‌تر از سایر مناطق بوده است. به طوری که میزان غلظت نیترات در ۶/۲۵ درصد از نمونه‌ها از حد استاندارد بالاتر و میزان نیتريت آمونیم در حد مجاز بوده است (۳۶).

نتایج این تحقیق نشان داد که حداکثر غلظت یون‌های نیترات و نیتريت در تمام نقاط تاسیسات آب شهری و روستایی مورد مطالعه در فصول تابستان و زمستان پایین‌تر از حدود مجاز آب آشامیدنی کشور و رهنمودهای سازمان بهداشت جهانی می‌باشد.

با این وجود پایش مداوم بر میزان غلظت ترکیبات نیتروژن‌دار ورودی به منابع آب آشامیدنی به دلیل اثرات نامطلوب آنها بر سلامت انسان ضرورت دارد. بنابراین پیشنهاد می‌گردد، که به منظور جلوگیری از آلودگی منابع آب‌های زیرزمینی به نیترات و نیتريت، اجرای پروژه‌های جمع‌آوری و تصفیه فاضلاب در مناطق شهری و روستایی شهرستان بابل با تاکید و توجه بیشتری از سوی شرکت‌های آب و فاضلاب انجام گیرد.

جهت جلوگیری از افزایش غلظت نیترات و نیتريت در منابع آب‌های آشامیدنی، برنامه‌های دفع صحیح فاضلاب، زباله و فضولات دامی، تعیین حریم بهداشتی چاه‌ها، بهسازی دهانه چاه‌ها برای جلوگیری از نشتابها، استفاده صحیح در کاربرد کودهای شیمیایی و فضولات حیوانی در مزارع، برگزاری کلاس‌های آموزشی مدون برای کشاورزان و سایر اقشار جامعه به منظور رعایت موازین بهداشتی، تدوین ضوابط قانونی برخورد با متخلفین و آلوده کننده‌گان منابع آبی و تلاش در جهت ارتقاء دانش فنی و به کارگیری فناوری‌های نوین تصفیه آب و فاضلاب توصیه می‌شود.

تقدیر و تشکر

بدینوسیله از معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی بابل که حمایت مالی این پروژه را برعهده داشتند، همچنین از شرکت آب و فاضلاب روستایی و شهری در انجام این تحقیق تقدیر و تشکر می‌گردد.

می‌باشد. مطالعه Lalezari در بررسی تغییرات ماهانه نیترات در آب زیرزمینی دشت شهرکرد با GIS مویید این مطلب است (۱۵). در تحقیق Mohammadi و همکاران در خصوص میزان نیترات و نیتريت در آب آشامیدنی مناطق تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی در استان تهران، میانگین نیترات و نیتريت به ترتیب ۱۸/۱ میلی‌گرم بر لیتر و $24/3 \pm 52/72$ میکرو گرم بر لیتر بوده است (۳۰). در مطالعه حاضر، میزان غلظت نیترات و نیتريت در نقاط مختلف تاسیسات آب آشامیدنی شهرستان بابل کمتر از حد استاندارد می باشد که با تحقیق Padmalal و همکاران (۳۱) مطابقت دارد.

بر اساس یافته‌های این تحقیق مشخص شد که حداکثر غلظت نیترات آب در نقاط انتقال و مصرف در اغلب موارد در فصل زمستان بیش‌تر از تابستان می باشد. افزایش غلظت نیترات آب در زمستان را می توان به افزایش بارندگی در اواخر پاییز و زمستان و انجام آبشویی و نفوذ زیاد نیترات خاک به درون آب‌های زیرزمینی نسبت داد (۳۲).

علت افزایش غلظت نیترات آب شرب در روستاهای اطاسرا و صورت، احتمالاً به دلیل ورود فاضلاب صنعتی و شروع فعالیت‌های کشاورزی در آخر ماه زمستان می باشد. از دلایل دیگر این افزایش را می‌توان به عدم استفاده از سیستم‌های تصفیه فاضلاب و قرار گرفتن چاه‌های آب شرب این مناطق در پایین دست زمین‌های کشاورزی و چاه‌های دفع فاضلاب نسبت داد. توزیع نیترات آب های زیرزمینی با وسعت و شدت فعالیت‌های کشاورزی رابطه مستقیم دارد، به طوری که بیش‌ترین مقدار نیترات آب مربوط به مناطق کشت برنج می‌باشد (۱۵). در دشت بابل نیز فعالیت‌های گسترده کشاورزی و استفاده از کودهای نیتروژنه، مهم‌ترین عامل در افزایش آلودگی نیترات در آینده خواهد بود. در مطالعه Badeenejad و همکاران، گستره غلظت نیترات آب بین ۴ تا ۷۲ میلی‌گرم در لیتر و میانگین سالیانه آن $31/7$ میلی‌گرم در لیتر گزارش شد (۳۲).

مطابق مطالعه Nanbakhsh و همکاران، میانگین سالیانه غلظت نیترات و نیتريت به ترتیب $17/5$ و $0/008$ میلی‌گرم در لیتر بیان شد (۳۳). عمویی و همکاران در تحقیقی تحت عنوان ارزیابی کیفیت فیزیکوشیمیایی منابع آب زیرزمینی روستایی خواف گزارش نمودند که غلظت نیترات در $93/3$ درصد نمونه ها در محدوده استاندارد و $6/7$ درصد نمونه ها بیشتر از حد استاندارد ملی بوده است (۳۴) که نتایج مطالعه حاضر با این تحقیق مطابقت ندارد.

در این مطالعه، میانگین غلظت نیترات آب در میان فصول مختلف از لحاظ آماری معنی‌دار بوده است، اما در خصوص میانگین غلظت نیتريت آب این تفاوت معنی‌دار نبوده است. همچنین غلظت نیترات و نیتريت تمام نمونه‌های آب در خطوط انتقال و نقاط مصرف شهری و روستایی شهرستان بابل پایین‌تر از حد

Determine the Concentration of Nitrate and Nitrite in Drinking Water in Rural and Urban areas (2012)

A.I. Amouei (PhD)¹, H. Tabarinia (MSc)², A. Khalilpour (MSc)³, H. Faraji (MSc)²,
A.A. Mohammadi (MSc)^{*4}

1. Social Determinants of Health Research, Department of Environmental Health Engineering, Babol University of Medical Sciences, Babol, I.R.Iran.
2. Health Deputy, Babol University of Medical Sciences, Babol, I.R.Iran.
3. Department of Health, Babol University of Medical Sciences, Babol, I.R.Iran.
4. Department of Environmental Health Engineering, Nishabour University of Medical Sciences, Nishabour, I.R.Iran.

J Babol Univ Med Sci; 16(11); Nov 2014; PP:70-7

Received: Jan 11th 2014, Revised: Mar 6th 2014, Accepted: Aug 6th 2014.

ABSTRACT

BACKGROUND AND OBJECTIVE: Nitrate and Nitrite are entered to environment and ground water resources through using the chemical fertilizers, discharging the effluent of municipal and industrial sewage treatment plants and discharging the human wastewater. Nitrate is the cause of Methemoglobinemia disorder in babies. The aim of this study was to determine the concentration of Nitrate and Nitrite in drinking water of transmission line and of consumption points in rural and urban places of Babol.

METHODS: This cross-sectional descriptive study was performed in Babol in 2013. A total of 376 water samples were randomly collected from water transmission line and consumption points in rural and urban places of Babol in summer and winter. Spectrophotometer of HACH Company, DR5000 model with 520 and 570 nm wavelengths was used for measurement of Nitrate and Nitrite concentration in water. The results were compared with national standards and WHO guideline of Nitrate and Nitrite concentrations in drinking water.

FINDINGS: The concentrations of Nitrate and Nitrite in drinking water of transmission line and consumption points of rural places were 4.4 ± 2.7 and 0.04 ± 0.02 mg/l and 8.3 ± 5.3 and 0.035 ± 0.03 mg/l, respectively. In urban localities these amounts were 8 ± 1.5 and 0.045 ± 0.3 mg/l and 8.8 ± 3.7 and 0.038 ± 0.035 mg/l. There was significant difference between the Nitrate of water in transmission line and consumption points ($P= 0.03$). The concentrations of Nitrate and Nitrite in drinking water in summer and winter were 6.7 ± 1.9 and 0.03 ± 0.001 mg/l and 9.4 ± 3.9 and 0.04 ± 0.001 mg/l respectively. There was significant difference for the concentration of Nitrate in terms of analysis ($P=0.014$).

CONCLUSION: Result of this study showed that the maximum Nitrate and Nitrite concentrations in all rural and urban water supplies in summer and winter were fewer than the standard of drinking water of Iran and WHO guidelines. However, it is necessary to monitor continuously the contents of the nitrogenous compounds into the drinking water resources due to undesirable effects on the human.

KEY WORDS: *Water Supply, Drinking water, Nitrate, Nitrite.*

Please cite this article as follows:

Amouei AI, Tabarinia H, Khalilpour A, Faraji H, Mohammadi AA. Determine the Concentration of Nitrate and Nitrite in Drinking Water in Rural and Urban areas (2012). J Babol Univ Med Sci 2014; 16(11):70-7.

* Corresponding Author; A.A. Mohammadi (MSc)

Address: Department of Environmental Health Engineering, Neyshabur University of Medical Sciences, Razi Av., Neyshabur, I.R. Iran

Tel: +98 51 43336610

E-mail: amohamady58@yahoo.com

References

1. Hammer MJ, Hammer MJ Jr, Water and wastewater technologies. 2nd ed. New York: John Wiley and Sons; 2006. p.137-57.
2. World Health Organization. Nitrate and nitrite in drinking-water: Background document for development of WHO Guidelines for Drinking-water Quality. WHO/SDE/WSH/07.01/16/Rev/1. 2011; 1-18.
3. Salvato JA. Environmental Engineering and Sanitation. 4th ed. New York: John Wiley & Sons; 1992. p.51-3.
4. Farshad AA, Imandel K. An assessment of groundwater Nitrate and Nitrite levels in the industrial sites in the west of Tehran. *sjsph*. 2003; 1(2):33-44. [In Persian]
5. Vander Hoek JP, Klapwijk A. Nitrate removal from ground water. *Water Res*. 1987; 21(8):989-97.
6. Panduru-Balint A, Carciu G, Olaru D, Patrascoiu M. Underground water contamination with nitrate, nitrite and ammonium: short review. *J Hort Forest Biotech*. 2012; 16(2):273-75.
7. Liu CW, Lin CN, Jang CS, Ling MP, Tsai JW. Assessing Nitrate contamination and its potential health risk to Kinmen residents. *Environ Geochem Health*. 2011; 33(5):503-14.
8. Joekar-Niasar V, Ataei-Ashtiani B. Assessment of nitrate contamination in unsaturated zone of urban areas: The case study of Tehran, Iran. *Environ Geol*. 2009; 57(8):1785-98.
9. Santamaria P, Elia A, Serio F, Todaro E. A survey of nitrate and oxalate content in fresh vegetable. *J Sci Food Agric*. 1999; 79(13):1882-8.
10. Hajihamad L, Almasri MN. Assessment of nitrate contamination of ground water using lumped parameter models. *Environ Modell Softw*. 2009; 24(9):1073-87.
11. Lairon D. Nutritional quality and safety of organic food, A review. *J Agron Sustain Dev*. 2010; 30(1):33-41.
12. Rogozińska I, Pawelzik E, Poberezny J, Delgado E. The effect of different factors on the content of nitrate in some potato varieties. *Potato Res*. 2005; 48(3-4):167-80.
13. Anayah FM, Almasri MN. Trends and occurrences of Nitrate in the ground water of the West Bank, Palestine. *Appl Geogr*. 2009; 29(4):588-601.
14. Zazouli MA, Ghahramani I, Ghorbanian M, Bahmani P. The concentrations of nitrate and nitrite in surveying water wells of villages of Sari in 2007 and 2008. 12th National Conference on Environmental Health. 2009; p.98-106. [In Persian]
15. Lalehzari R, Tabatabaei Sayyed-Hassan, yarali n. Variation of nitrate contamination in Shahrekord aquifer and its mapping using GIS. *IWRJ*. 2009; 3(4):9-17. [In Persian]
16. Fadiran AO, Mdlulie WF, Simelane BK. Analysis of nitrates and nitrites in subsoil and ground water samples in Swaziland. *Bull Chem Soc Ethiop*. 2005; 19(1):45-54.
17. Yousefi Z, Barafraشتهpour M, Taghavi M, Mashayekh salehi A, Sedaghat F. Survey on temporal and spatial variation of nitrate and nitrite in drinking water of Gachsaran by using Geographic Information system (GIS). *J Mazand Univ Med Sci*. 2013; 23(Suppl-2):158-62. [In Persian].
18. Amouei AI, Mohammadi AA, Koushki Z, Asgharnia HA, Fallah SH, Tabarinia H. Nitrate and Nitrite in available bottled water in babol (Mazandaran; Iran) in Summer 2010. *JUBMS*. 2012; 14(Suppl 1):64-70. [In Persian]
19. Eslami A, Ghadimi M. Study of five years nitrite and nitrate content trends of Zanjan groundwater resources using GIS from 2006 to 2010. *J Health field*. 2013; 1(1):30-6. [In Persian]
20. Frans L. Trends of pesticides and nitrate in ground water of the central Columbia plateau, Washington, 1993-2003. *J Environ Qual*. 2008; 37(Suppl 5):S273-80.

21. Reddy AGS, Niromjan Kumar K, Subba Roa D, Sambashira Roa S. Assessment of nitrate contamination due to ground water pollution in north eastern part of Anantapur district, A.P. India. *Environ Monitor Assess.* 2009; 148:463-76.
22. Heydari Kochi E, Heydari Kochi Es. The analysis of the trends of nitrate variations with the rate of rainfall in drinking water of rural areas of Fasa city from 2007 to 2008. *FUMS.* 2011; 1(2):101-106. [In Persian]
23. Jamaludin N, Mohd-Sham Sh, Syed Ismail SN. Health risk assessment of nitrate exposure in well water of residents in intensive agriculture area. *Am J Appl Sci.* 2013; 10(5):442-8.
24. Semnani Sh, Arabali A, Keshtkar AA, Behnampour N, Besharat S, Roshandel Gh. Nitrate and nitrite levels of drinking water and the risk of upper gastrointestinal cancers in urban areas of Golestan province, Northeast of Iran. *J Kerman Univ Med Sci.* 2009; 16(3):281-90.
25. Santamaria P. Nitrate in vegetables: toxicity, content, intake and EC regulation. *J Sci Food Agric.* 2006; 86(1):10-17.
26. Group of Authors, Citrus town of Babol. Cheshmeh pub. First edition, Tehran, 2000.
27. -Bazrafshan E. Analysis and determination the amount of nitrate and nitrite ions in zahedan villages drinking water sources in the years 2006and 2008.12th National Conference on Environmental Health, 2009; 122- 30.[in Persian]
28. Shams M, Mahvi AH, Mohammadi AA Fluoride Concentration in Drinking Water distribution networks of Tabas County. 12th environmental health national congress, Shahid beheshti medical science university Iran2009; 796-805.
29. . Yousefi Z, Naej O. Study on Nitrate Value in Rural Area in Amol City. *J Mazand Univ Med Sci.* 2007; 17(61):161-5. [In Persian]
30. Mohammadi H, Yazdanbakhsh A, Mohammadi AS, Bonyadinejad Gh, Alinejad A, Ghanbari Gh. Investigation of Nitrite and Nitrate Concentration in Drinking Water of Tehran in covered areas of ShahidBeheshti University of Medical sciences. *J Health Syst Res.* 2011; 7(6):782-9. [In Persian]
31. Padmalal D, Remya SI, Jissy Jyothi S, Baijulal KN, Baiju RS. Water quality and dissolved inorganic fluxes of N, P, SO₄ and K of a small catchment river in the south western coast of India. *Environ Monit Assess.* 2012; 184(3):1541-57.
32. Badeenejad A, Gholami M, Jonidi Jafari A, Ameri A. Factors affecting nitrate concentration in Shiraz ground water using geographic information system(GIS). *TB.* 2012; 11(2):47-56. [In Persian]
33. Nanbakhsh H, Mohammadi A, Ebrahimi A. Investigating of Nitrate and Nitrite concentration of drinking water wells in villages around of the industrial park, in Urmia city. *J Health Syst Res.* 2010; 6: 881-8. [In Persian]
34. Amouei AI, Mahvi AH, Mohammadi AA, Asgharnia HA, Fallah SH, Khafajeh AA, Physical and Chemical Quality Assessment of Potable Groundwater in Rural Areas of Khaf. *World Applied Sciences Journal* 2012; 18 (5): 693-697.
35. Babiker IS, Mohamed MAA, Hiyama T. Assessing groundwater quality using GIS. *Water Resour Manag.* 2007;21(4):699-715.
36. Nikolaidis C, Mandalos P, Vantarakis A. Impact of intensive agricultural practices on drinking water quality in the Evros region (NE Greece) by GIS analysis. *Environ Monit Assess.* 2008;143(1-3):43-50.